

Vaikka talvi koetteli hermoja!

Suutarinjärven kunnostus alkuun

Karhoismajan vesireittien kunnostusyhdistyksen alueen huonoimpaan kuntoon päässeän Suutarinjärven kunnostus on saatu näyttävästi ja hienosti alkuun. Tosin talvi koetteli niin urakoitsijan kuin talkoomiestenkin hermoja. Odotettua kestäväää jääkantta ei loppujen lopuksi kunnolla tullut, ja viimeisiä kauhallisiaan ruoppausurakoitsija nosteli jo aikamoisella riskillä.

Suutarinjärvelle ns. Hautahalmeen rantaan avattiin vanha ja umpeenkasvanut yhteinen venevalkama, josta myös vesityökalusto pääsee veteen. Samalla valkama-alueen kylkeen rakennettiin ramppi samaiselle vesityökalustolle esim. ruoppaus- tai kasvimassojen kuormausta varten. Valkama-alue kelvannee toivon mukaan myös uimapaikaksi.

Ruoppaus- ja rakennusalue on Suutarinjärven osakaskunnan vesijättömaata, joten kohde on siinä mielessä yhteistä omaisuutta.

Kasvihuoneilmiö harmina

Hautahalmeen vanhasta venevalkamasta ei enää vuosiin ole ollut vähäistäkään reittiä ulommas Suutarinjärvelle. Ranta on soistunut ja kasvanut umpeen turvekerrosta. Työt asian korjaamiseksi aloitettiin ensimmäisenä hyvänä pakkaskautena tammikuussa 2008, ja aluksi ne sujuivat suunnitellusti. Ajatuksena oli rakentaa läheisen Rassien talon tontilta poistetusta mutta onneksi vielä poiskuljettamattomasta kivilouhoksesta urakoitsija **Jorma Ruuhimäen** 16,5 metriselle kaivinkoneelle työlaituri 30 metriin järven pehmeää pohjaa pitkin.

Laskettiin, että työlaiturilta päästään rantaa kaivamaan 1–3 metrin syvyiseksi ainakin 45 metriä ulos, ja leveyttä aukolle voitaisiin kaivurin pitkää puomia laiturin molemmin puolin hyödyntämällä saada yli 30 metriä.

Edellytyksenä oli kuitenkin hyvä pakkaskausi, jolloin jääkansi tukevoittaisin työlaiturin epävarman loppupään.

Työt lähtivät käyntiin suunnitelmien mukaan. Mutta – tammikuun lupaava pakkaskausi katkesi viikossa. Kunnan pakkasia ei sitten maaliskuun muutamaa päivää lukuun ottamatta tullut koko talvena 2008 kuten muistamme.

Merkittävä osa ruoppauksesta oli saatu tehdyksi tammikuussa. Maalis–huhtikuussa sitten tehtiin loppuja riskilläkin. Koko ranta saatiin lasketulta leveydeltä auki, samoin riittävä osa veneväylää. Mutta ruoppauksen ulottuvuudesta jäi toiselta sivulta tavoittamatta parin metrin levyinen turvekaista. Raskasta kaivinkonetta ei enää voitu ilman isompaa riskiä ajaa eteenpäin.

Samaan aikaan petti kasvihuoneilmiön pehmittämä maaperä läjityspaikan reitillä. Osa ruoppausmassoja oli välivarastoitava Rassien talon viereiselle pellolle odottamaan kuivemman kauden jatkukuljetusta. Koko hankkeen keskeisenä talkoomiehenä toiminut **Petri Rassi** ei kuitenkaan nikotellut talonsa näköalahaitasta.

Pitkältä matkalta Hautahalmeentietä kaivettiin ja kaadettiin samalla rantamaiseman paju- ja koivuryteikköä pois. Maisema on nyt tyystin toisenlainen kuin vuosi sitten.

Rahat EU:lta ja kaupungilta

Suutarin urakka ei olisi voinut onnistua ilman Karhoismajan vesireittien kunnostusyhdistyksen EU-rahoitusta ja kunnostusyhdistyksen hankkeisiin kaupungilta saatua tukea. Työ maksoi alveinen kokonaisuudessaan noin 10 000 euroa, josta runsaat puolet oli kaivuukustannuksia ja loput maisemointiin ja vesityökaluston rampin vahvistukseen tarvittua hiekkaa ja murskettä.

Vesityökaluston rampin perusta saatiin ruoppauksen työlaiturista. Kaivinkone purki työlaiturin perässään ja siirsi louhoksen kaivannon sivuun rampin pohjaksi. Näin tuli hyödynnetyksi Rassin talon tontilta kaivettu ja louhittu kiviaines kahteen kertaan. Jos tämäkin tavara työlaituriin ja ramppiin olisi jouduttu jostakin ostamaan, olisi koko hanke saattanut kaatua niihin kustannuksiin.

Talkoopuolelta on erikseen mainittava Petri Rassin osuus. Hän teki työnantajaltaan lainaksi saamallaan kaivinkoneella kohteessa 100 talkootuntia ellei hiukan enempiä. EU:n talkoojyvityksessä tämä merkitsee 3 400 €n talkoopanosta hankkeen hyväksi. Samalla on esitettävä Rassin työnantajalle **Keijo Ala-Kantille** kiitos liki vuoden talkooperiaatteella lainassa olleesta kaivurista.

Pilottihanke

Parhailaan Suutarinjärvellä suunnitellaan isoa ”kräksiä”, jolla vesialuetta vallanneita turve- ja kaislakasvustoja voitaisiin vinssata rannalle ja kerätä pois. Kasvustot on todettu ainakin ulommaisilta osiltaan kelluviksi. Laskelmien mukaan niiden paloittelu ja hinaus onnistuu korkean veden aikana. **Raimo Santikko** on käyttänyt samaa menetelmää menestyksellä Majajärvellä.

Samalla tutkitaan Suutarinjärven selkäveden kasvustojen laatua. Tällöin selvitetään, millä menetelmällä järveä olisi jatkossa mahdollista kunnostaa.

Vaihtoehtoina ovat perinteinen kauharuoppaus, imuruoppaus ja vesikasvustojen poisto erilaisin haravamenetelmin. Kaikki ne ovat melko kalliita operaatioita, koska massat pitää järveltä siirtää joko proomulla tai putkella rantaan ja läjitykseen. Ilman jatkuvaa EU-tukea ja Kankaanpään kaupungin panosta sekä tuntuvaa talkootyötä homma ei onnistu.

Karhoismajan vesireittien kunnostusyhdistys ry:ssä Suutarinjärven kunnostusta on pidetty pilottihankkeena. Järvi on kunnostusyhdistyksen toimialueen pahiten rehevöitynyt, eikä jatkotoimista siellä hevin luovuta. Suutari on laajemminkin pilottihanke, sillä vastaavanlaisia huonoon kuntoon päässeitä pieniä järviä on Suomessa tuhansittain.

Vielä 50–60 vuotta sitten Suutarinjärvellä kelpasi soudella, kalastella ja uida. Aikanaan järvessä oli myös rapua. Siihen suuntaan taas pyritään.

Uki Kiviranta 23.7.2008

Suutarinjärvi, Hautahalmeen ranta syksyllä 2007. Kuusikkoon on hakattu aukko, jossa kaivinkone häämöttää...

ja sama näkymä kesällä 2008.

Ensimmäinen kuopaisu avattavan venevalkaman kohdalle on tehty.

Tekijämiehet: Ruuhimäen avustaja Heikki Santahuhta (vas), urakoitsija Jorma Ruuhimäki ja talkoomies Petri Rassi.

Turvekasvuston tukkima Suutarin ranta alkaa aueta.

Ilman raskasta kalustoa Suutarinjärven kaltaiset työt eivät onnistu. Pitkäpuominen kaivaa, pienempi kaivuri avustaa lastauksessa ja poiskuljetettavan massan läjityksessä.

Ruoppaustyö on valmis, ja nyt syntyy valkama-aukon kylkeen vesityökaluston ajo- ja lastausramppi. Monilla järvillä kalustoa on vaikea saada veteen, kun ajoreittejä ei ole.

Tältä näytti Suutarinjärvellä Hautahalmeen rannassa heinäkuussa 2008.